

Jako ukázkou pro představu dávám dva obecné záznamy v době virové, jež jsem zpracovala pro lidstvo. I zde si data pro zpracování záznamu vybraly své správné načasování.

Co lidem má ukázat současná situace?

21.03.2020

Když lidstvo neumí žít Boží řád, setne to jejich zdraví pak. Když neváží si ničeho, pak to nic dostanou. Nic a strach zahálí jejich těla jako temný mrak. Až dojdou domů, domů k sobě, roztrhne se temný mrak a bude na dobré časy jim svítat pak. Oni musí si však uvědomit, že jak doposud nemohou už žít. A když takové chtějí žít, pak nebudou mít lehké své bytí. Oni zde na Zemi jsou a lidskosti k sobě a druhým ať budují. Ta lidskost a cit vytratil se z nich. Vždyť mamony a statky tvoří ve vás, lidech, jen postupně zmatky. A vy zapomenete, kdo opravdu jste a co vašim úkolem je na matce Zemi být. Vždyť vy duchovní bytosti jste a neumíte s tím žít? To proto situace s viry přišla k vám na Zemi, ať se naučíte znovu nalézt kořeny. Vždyť tady žiješ, tady buď a o Matku svou starej se, stejně jako ona starati se o tebe. Člověče, věř mi, vždyť nemáš tady na Zemi málo. Tak děl se se vším, co v nadbytku máš, vždyť schraňovat, to ne tvůj řád. Ty zapuť do Země kořeny, lidská srdce rozehřej a milý úsměv druhým dej. To nic nestojí tě a na tvém konci Bůh ocení tě. Žij v lásce a víře v sebe a lásku kolem rozdávej a uvidíš, jak bude ti hej. Když najdeš radost v takovém žití, uvidíš, jak lehké tvé na světě je bytí. To bytí prostě jen chce být a celým tvým JÁ tuto zemi prozářit. Tak nebraň se už tomu a pospíchej k sobě domů. Tam všechny odpovědi najdeš, co dělat máš, jak žít a kam dál jdeš. Všechny lidské bytosti nechť záře světél nad vámi svítí a v hledání pravdy a lásky vás vede. Je vám požehnáno.

Jak vypadá záznam, který mám předat lidem?

Jak žít dál?

09.05.2020

Když na poli se louka seče a kombajn po poli se v horku vleče, pak tráva ta zelená náhle pod tíhou kombajnu zhyne. Tak, jako kus člověka, kus každého z nás, kdo ochutnal strach z covid-19. Ten strach jen vyvolán byl v nás, že my lidé dojdeme sami ke zkáze lidí snáz. Tomu však není nutno, člověče, věřiti. Sic v uších Tvých je Ti to stále slyšeti. Jsou to jen zprvu slabá slova, kdy po čase zachvěje se Tvá lidská podoba. To semínko zloby jen vyhod'

ze sebe ven. Copak nevíš, že škodí Ti to jen? Když zlobu vyhodíš ven, zůstaneš stát bez masek všech jen. Však neboj se své zranitelnosti. Jen důvěřuj sobě a životu, že povede Tě cestou Tvého Božího osudu. Ten sám sis kdysi zvolil. Ještě tehdy než na svět jsi se zrodil. Ta Tvá božská nahota, Tvá zranitelnost, Tvá víra v sebe, dovede Tě dál ke Slunci a životnímu Tvému bytí. Jen poslouchej srdce svého hlas, to pomůže Ti dobře. Strach svůj současný do Nebes odevzdej a nebud' ovečkou ve stádu, co necítí se hej. Nadechni se za sebe a za sebe vydechni. Kdo jiný, nežli ty Tvůj dech ovlivní? Bud' SVĚTLEM sobě a druhým na cestě.